

teatr **k2**
we Wrocławiu

Ż

Y

Ć

S

i

Ę

C

H

C

E

Wasilij Szukszyn

Życ się chce

Autor - Wasilij Szukszyn
Tłumaczenie - Zofia Gadzinianka
Adaptacja i reżyseria - Teresa Sawicka
Scenografia - Andrzej Witkowski
Muzyka - Waldemar Wróblewski

Obsada:

opowiadanie pierwsze - "Wania, a ty tu skąd"
Reżyser - Robert Moskwa
Prośka - Grzegorz Wojdon

opowiadanie drugie - "Wierzę"
Pop - Bogdan Grzeszczak
Maksym - Piotr Zalewski

Muzyka w wykonaniu:
akordeon - Waldemar Wróblewski
wiolonczela - Radosław Gruba / Paulina Jońska

Światło - Przemysław Kaczmarek

Premiera - 6 grudnia 1996.

GLÓWNY SPONSOR TEATRU

Wasilij Szukszyn... czy Państwu mówi coś to nazwisko? Zapewne niewielu z Państwa wie, kim był autor dzisiejszego spektaklu, zwłaszcza, że odszedł już ponad 20 lat temu i był pisarzem rosyjskim ("radzieckim" jak to wówczas określano). Dziś zaś literatura rosyjska znikła prawie całkowicie z naszego pola widzenia - miejmy nadzieję, że jedynie na skutek procesu "odreagowania" po latach pewnego przesytu, jaki miał miejsce w tzw. minionym okresie. A był to pisarz wybitny. Zresztą nie tylko pisarz: dramaturg, scenarzysta, reżyser filmowy, aktor.

Pochodził ze wsi. Urodził się w roku 1929 w Srostkach, w okręgu altajskim na Syberii. Wojna z hitlerowskimi Niemcami, która wybuchła w 1941 roku, choć toczyła się daleko, zaciążyła na życiu wszystkich, w tym i Wasilija. Już w wieku 16 lat musiał pracować w miejscowym kolchozie, później był robotnikiem budowlanym, ślusarzem w Kaludze, Władymirze, a więc daleko od swoich, na terenie Środkowej Rosji. Głodne wojenne dzieciństwo, robociarską młodość ukoronowują 4 lata służby w Marynarce Wojennej w okresie 1949-1952. W trudnych warunkach zdaje jako ekstern egzamin maturalny i po zakończeniu służby wojskowej jest nauczycielem w rodzinnej wsi, pełni funkcję dyrektora szkoły wieczorowej.

Ma dopiero 25 lat, a życie zna już z wielu stron... Ciężki bagaż doświadczeń nie przygniata go jednak, nie tłamsi jego uzdolnień ani ambicji. Nikomu nie znany, skromny, wiejski chłopak dostaje się w roku 1954 do Wszechniowskiego Instytutu Kinematografii w Moskwie, jednej z najbardziej elitarnych uczelni, gdzie w ciągu kilku lat kończy Wydział Reżyserii. Gorączkowo uzupełnia swoją wiedzę, pochłania stosy książek, nadrabia zaległości. Gdy gra na planie u wybitnego reżysera Sergiusza Bondarczuka w filmie "Oni walczyli za ojczyznę" (wg. Michaiła Szolochowa - rok 1974) ma już opinię człowieka najbardziej wykształconego i czytanego z całej ekipy! Jednocześnie debiutuje jako pisarz (1959 r.). Pisze opowiadania, powieści, nowele filmowe. Jego utwory koncentrują się na człowieku, na jednostce, uwikłanej w ogromne przemiany, wytraconej z odwiecznych układów społecznych na skutek dziejowej burzy, jaka przekształca kraj. Śledzi jej losy, jej walkę, pochyla się nad nią z całym zrozumieniem, dostrzegając zarówno jej niemoc, jak i duchową potęgę. Jak mówi sam - interesuje go "dramat duszy" ludzkiej, mniej istotne są elementy zewnętrzne.

Do głosu dochodzą też jego zdolności aktorskie i

reżyserskie. Gra z powodzeniem w wielu filmach, m.in. "Bądź moim synem", "Nad jeziorem" - za główną rolę w tym obrazie otrzymuje ogólnozwiązkową nagrodę państwową - w "Pogwarkach", "Kalinie czerwonej". Od 1969r. jest już Zasłużonym Działaczem Sztuki Rosyjskiej Federacyjnej Republiki Radzieckiej. Za reżyserię filmu "Żywot takiej pary" ("Jest taki chłopak") jury XVI Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Wenecji przyznaje mu nagrodę "Złotego Lwa". "Kalinę czerwoną" uhonorowuje wyróżnieniem Ogólnozwiązkowego Festiwalu Filmowy w Baku (w 1974r.). Szukszyn przymierza się do realizacji filmu o Stierce Razininie - marzenia swego życia.

I właśnie wtedy, gdy pracuje gorączkowo, gdy otwierają się przed nim coraz większe możliwości, gdy po latach krytyki, pokpiwań ze strony środowiska i zmagani z jego unifikującym naciskiem, wtedy nagle 2 października 1974 roku, w czasie zdjęć do filmu Bondarczuka "Oni walczyli za ojczyznę", gdzie gra główną postać, nadchodzi śmierć. Umiera na atak serca.

Pogrzeb Szukszyna jest spontaniczną, wielotysięczną demonstracją uznania i żalu po stracie tego człowieka. Czytelnicy i widzowie nadsyłają do redakcji czasopism, do Związku Pisarzy w Moskwie, do wytwórni filmowych setki tysięcy listów i depesz kondolencyjnych. Najwybitniejsi poeci, jak Jewgienij Jewtuszenko, Andriej Woznienski, Bella Achmadullina, Władymir Wysocki i in., poświęcają wiersze jego pamięci. Wspomina się go w artykułach o filmie i literaturze, mówi o "szukszynowskim stylu", "szukszynowskich bohaterach". Drukuje się w milionach egzemplarzy jego książki, tworzy filmy, osnute na jego biografii, utwory dramatyczne, czerpiące z jego dorobku, operę, symfonię, nawet balet...

A on, który miał tyle ludziom do powiedzenia i potrafił to robić dzięki swym niezwykłym talentom, spoczywa tymczasem na Nowodiewiczym cmentarzu w Moskwie...

"Pogodzenie się ze światem to rzecz rzadka, to albo zwykła głupota, albo głęboka mądrość" - powiedział kiedyś.

Sam reprezentował na pewno tę rzadko spotykaną mądrość. Szkoda, że już nigdy więcej nie podzielił się nią z nami.

Próbujmy szukać jej w tym co nam pozostawił.

Barbara Reszko

Autorka jest tłumaczką wielu opowiadań W.Szuskzyna

Teresa Sawicka

absolwentka PWST im. L.Solskiego w Krakowie.
W latach 1973-76 występowała na scenie Teatru Narodowego w Warszawie.

Lata 1976-84 spędziła w Teatrze Współczesnym kierowanym w tym czasie przez Kazimierza Brauna. Stworzyła na tej scenie wybitne kreacje grając m.in. rolę tytułową w spektaklu "Anna Livia" Joyce'a w reż. K.Brauna. Zagrała również w wielu filmach ("Kung-fu" J.Kijowskiego, "Nadzór" W.Saniewskiego, "Laureat" J.Domaradzkiego, "Dreszcze" W.Marczewskiego), w sumie około 80 ról teatralnych, filmowych i telewizyjnych. Obecnie jest aktorką Teatru Polskiego we Wrocławiu, wykładowcą we wrocławskiej PWST oraz kierownikiem artystycznym teatru kZ. Tutaj też wyreżyserowała spektakl "Jak się kochają w niższych sferach" oraz współreżyserowała z Jerzym Bieluną spektakl "Chłopiec o trzynastu ojcach".

Andrzej Witkowski

1978 - dyplom historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego
1982 - dyplom ASP Kraków wydz. scenografii
Ponad 50 realizacji w teatrach w Gdańsku, Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Poznaniu, Łodzi, Katowicach i Rzeszowie. Współpracuje między innymi z :
Rudolfem Ziłą (teatr im.J.Słowackiego w Krakowie - "Mały Bies", teatr Stary w Krakowie - "Republika marzeń", "Turandot", "Sen nocy letniej", "Wujaszek Wania", teatr Powszechny w Warszawie - "Psie serce", "Oni", "Wariacje Goldbergowskie", teatr Wybrzeże w Gdańsku - 'Woyzek')
Jerzym Jarockim (teatr Polski we Wrocławiu - "Platonow", "Platonow - akt pominięty")
Maciejem Prusem (teatr Wielki w Łodzi - "Eugeniusz Oniegin", teatr im. Jaracza w Łodzi - "Dziady")
Eugeniuszem Korinem (teatr Nowy w Poznaniu - "Czajka")

Waldemar Wróblewski

- sam powiada "Nie umiem i nie lubię pisać o sobie, bo i cóż mam do powiedzenia. Jestem kompozytorem, bo od dziecka chciałem nim być. Z tego powodu udało mi się napisać trochę utworów." Kompozytor, wirtuoz akordeonu, pisze muzykę kameralną - m.in. dla założonego przez siebie zespołu *Harmonia Viva* - oraz symfoniczną. Jego utwory nagradzane były na festiwalach muzycznych w Europie

i Ameryce Północnej. Nagrywał dla Polskiego Radia w Poznaniu, Radia w Strasburgu, Sztokholmie i Paryżu. Autor muzyki teatralnej (m.in. do spektakli *Merlin* w teatrze Wierszalin, *Ja Feuerbach* w teatrze Współczesnym we Wrocławiu, w teatrach lalkowych w Warszawie i Białymstoku) oraz filmowej (*Kochanek* Pawła Chmielewskiego, *Pograbek*, *Szabla od komendanta* i *Piosenki polne i okoliczne* Jana Jakuba Kolskiego, *Berliner Tango* Jarosława Marszewskiego, *Urodziny* Jacka Filipiaka, *Życie w Łodzi* Tadeusza Palki ,Teatr TV *Diabeł przewrotny*).

Paulina Jońska

Ukończyła Akademię Muzyczną we Wrocławiu w 1996 roku. Współpracuje z wrocławską Operą, Filharmonią i teatrem Współczesnym.

WANIA, A TY TU SKAD?

Robert Moskwa - Reżyser

Absolwent wrocławskiej PWST (1991), współzałożyciel teatru kZ i Fundacji Proscem. Debiut filmowy "The Woman at the War". Debiut teatralny Terre de Scene int. (Francja). Pozostałe role: kapral Bogunia w filmie "Kroll", Człowiek Kwiat w spektaklu "Romans Róży"- teatr Współczesny we Wrocławiu, Simon w spektaklu "Przezroczyście zero"- teatr kZ, William Featherstone w spektaklu "Jak się kochają w niższych sferach" - teatr kZ.

Grzegorz Wojdon - Prońka

Student IV-go roku wrocławskiej PWST, główna rola w spektaklu dyplomowym "Romulus Wielki" w reż. Krzesisławy Dubiel i Andrzeja Hrydzewicza. Gra również w spektaklu "Przygody Tomka Sawyer'a" w Teatrze Polskim we Wrocławiu.

WIERZE

Bogdan Grzeszczak - Pop

absolwent PWST we Wrocławiu (1986). Ważniejsze role: Fuks w "Kosmosie", AA w "Emigrantach", tytułowa rola w "Aktorze" B.Schaeffera w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu. W teatrze kZ zagrał dotychczas Sanitariusza w "Przezroczystym zerze", Franka Foster'a w "Jak się kochają w niższych sferach" oraz wiele ról w "Chłopcu o trzynastu ojcach". Ponadto występował w spektaklach Teatru Polskiego; "Przygody Tomka Sawyer'a", "Romeo i Julia" oraz "Kasia z Heilbronn".

Piotr Zalewski - Maksym

Student IV-go roku wrocławskiej PWST, Tullius Rotundus w spektaklu dyplomowym "Romulus Wielki" w reż. Krzesisławy Dubiel i Andrzeja Hrydzewicza.

Życ się chce

Piękny, czysty i prosty jest świat Wasilija Szukszyna. Piękni, czysti i dobrzy są bohaterowie jego opowiadań. Tworzenie w obrębie takiego świata jest nie lada sztuką. Nie ma tutaj prostych 'tak' i 'nie'. Nie ma tutaj czerni i bieli - jest tylko biel. Jak w takiej sytuacji budować konflikty? Jak całość uczynić ciekawą? Jak zbudować problem? Czego w takim świecie mogą dotyczyć dylematy moralne i czy w ogóle możliwym jest aby się pojawiły? Odwieczny konflikt pomiędzy dobrem i złem tutaj nie istnieje! Brak czarnych charakterów! Rzekłby ktoś: Przeróżające, bo oto leżą w gruzach podstawowa zasada konstruowania akcji. Właśnie! Spektaklem tym ogłaszamy akcję przeciwko kulturze akcji. Dzisiejszym światem rządzi czas, a właściwie jego brak. Sztuka, niestety, również temu pędowi się poddaje. W jak najkrótszym czasie jak najwięcej zdarzeń, teledyskowy montaż, fajerwerki techniczne, i dużo, dużo, dużo huku, a w duszy pustka. A przecież, jak mówi Pop w drugim z opowiadań, "człowiek ma

również i duszę, i ta dusza
czasami boli". Taki ból
kontempluje się bardziej w
milczeniu niż poprzez krzyk. Ten
ból da się zauważyć tylko w
oczach, usłyszeć tylko w
dziwnym brzmieniu
normalnego słowa. Jakże często
człowiek w takim bólu jest
groteskowy. Jakże często jego
najprawdziwszy nawet dramat
powoduje w innych śmiech.
Śmiech szczery i ciepły - wcale
nie złośliwy. Taki śmiech, mamy
nadzieję, stanie się dziś Państwa
udziałem.
Wsluchajcie się w tą ciszę,
starajcie się dostrzec to
wszystko, co dzieje się
pomiędzy słowami, a dzieje się
doprawdy wiele. Przyjrzyjcie się
dokładnie czystości dusz
bohaterów. Zwróćcie uwagę, że
nikt nikogo tu nie oszukuje, nikt
nikomu nie chce zrobić
krzywdy, a zrozumiecie
dlaczego

Życ się chce.

Robert Moskwa

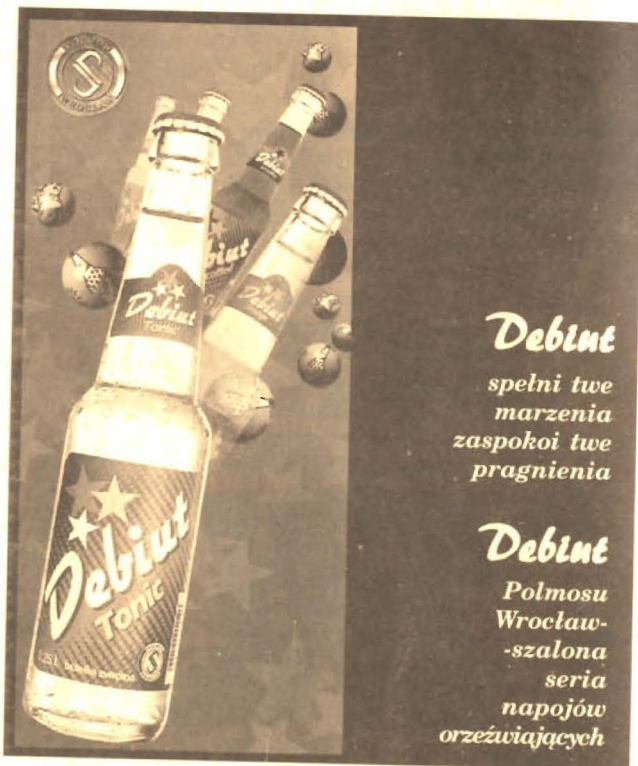
**SERDECZNE PODZIĘKOWANIA
DLA GŁÓWNEGO
SPONSORA TEATRU K2**

**CENTRALA: 50-010 Wrocław
ul. Podwale 64
tel. 071/ 72 34 01**

GŁÓWNY SPONSOR TEATRU

Debiut
spełni twe
marzenia
zaspokoi twe
pragnienia

Debiut
Polmosu
Wrocław-
szalona
seria
napojów
orzeźwiających

SŁOWO POLSKIE

TeDe
Telewizja Dolnośląska

RADIO prw
WROCLAW

STUDIO K2 proponuje
Najlepszy prezent dla Twoich rodziców!

"W śpiewaniu młodych aktorów nie o siłę i skalę głosu chodzi lecz o pomysły interpretacyjne, umiejętność artystycznej wypowiedzi ... Największymi śpiewającymi indywidualnościami na tej płycie są, moim zdaniem, Kinga Preis i Jolanta Fraszyńska."

Jacek Lutomski, *Rzeczpospolita* wrzesień '96

"Całość zrobiona jest z dużym wyczuciem ... nie skrytykowałyby jej nawet Tuwim ze Słonimskim, pod których wpływem najwyraźniej pozostaje ekipa z K2. Płyta jest ciekawa i aż chce się pójść do teatru."

Magda Łobodzińska, *Machina* listopad '96

"Syrena Elektro", piosenki z lat 20. i 30. Ze spektaklu w reż. Wojciecha Kościelniaka w wykonaniu Teatru K2 we Wrocławiu.

W sklepach już od 15 grudnia!

Kolejna płyta przygotowana przez Studio K2. "Tribute to Sting" to kilkanaście piosenek Stinga w nowych tłumaczeniach Piotra Zazuli, w aranżacji Tomasza Łuca i w wykonaniu Mariusza Kiljana.

"Tribute to Sting", piosenki Stinga w wersji polskiej w wykonaniu Mariusza Kiljana.

O nasze płyty pytaj w dobrych sklepach muzycznych!

GŁÓWNY SPONSOR TEATRU

teatr **k2**

50-134 Wrocław
ul. Kuźnicza 29a
tel. 071/ 44 44 60

W repertuarze teatru:

SYRENA ELEKTRO

Aleksander Roda Roda

CHŁOPIEC O 13 OJCACH

Podziękowania:

Caroline Yoka

Renata Skibińska

Magdalena Dutkiewicz

Grzegorz Gołębiowski

Robert Moskwa

Teresa Sawicka

Maciej Żarnowski

Paweł Relikowski

Agnieszka Imiela

Urząd Wojewódzki we Wrocławiu

Urząd Miejski we Wrocławiu

Ze zbiorów
Działu Dokumentacji
ZG ZASP

kalambur ZPR S.A.

GŁÓWNY SPONSOR TEATRU

Centrala: 50-010 Wrocław, Podwale 64, tel. (071) 72 38 34

Patronat radiowy

Patronat prasowy

SŁOWO POLSKIE

kalambur ZPR S.A.

Patronat telewizyjny

